

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 14. 12. 2010 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., ve věci navrhovatele **předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem**, se sídlem Národního odboje 1274, Ústí nad Labem, proti kárně obviněnému **JUDr. R. P.**, soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, zastoupenému JUDr. Jitkou Mothejzíkovou, advokátkou se sídlem Václavské náměstí 56, Praha 1,

t a k t o :

JUDr. R. P.,
nar. X,
soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem,

I. podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

u z n á v á v i n n ý m , ž e

jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem, neoprávněně manipuloval s protokolem o jednání, když

ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 18 Cm 111/2000 v době od vyhlášení rozsudku dne 14. 8. 2008 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláří soudu dne 18. 9. 2008, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 14. 8. 2008,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce, čímž ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

č í m ž s e d o p u s t í l

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., kárné opatření – **snížení platu o 30% (třicet) na dobu 12 (dvanácti) měsíců**, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí,

II. podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

jako soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem, neoprávněně manipuloval s protokolem o jednání, když

- ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 25 Cm 68/2008 v době od vyhlášení rozsudku dne 5. 2. 2009 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláři soudu dne 17. 3. 2009, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 5. 2. 2009,
- ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 44 Cm 2/2008 v době od vyhlášení rozsudku dne 22.1.2009 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláři soudu dne 3.3.2009, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 22.1.2009,
- ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 25 Cm 52/2008 v době od vyhlášení rozsudku dne 17. 2. 2009 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláři soudu dne 19. 3. 2009, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 17. 2. 2009,
- ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 25 Cm 55/2008 v době od vyhlášení rozsudku dne 16. 10. 2008 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláři soudu dne 8. 12. 2008, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 16. 10. 2008,

- ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 25 Cm 45/2008 v době od vyhlášení rozsudku dne 15.10.2008 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláři soudu dne 8. 12. 2008, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 15. 10. 2008,

č í m ž

s e m ě l d o p u s t i t

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

protože skutek nebyl prokázán.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel – předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem - podal návrh na kárné řízení proti JUDr. R. P., soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, v němž kárně obviněnému vytýkal neoprávněnou manipulaci s protokoly o jednání v šesti věcech Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 25 Cm 68/2008, 18 Cm 111/2000, 44 Cm 2/2008, 25 Cm 52/2008, 25 Cm 55/2008 a 25 Cm 45/2008, čímž kárně obviněný zaviněně porušil povinnost soudce stanovenou v § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Prověrkou agendy incidenčních sporů provedenou v měsíci listopadu 2009 na základě informací zjištěných z odvolání a stížnosti žalobce Ing. S. v řízení vedeném pod sp. zn. 25 Cm 68/2008 a z jednání se správcem konkurzní podstaty L. D. ohledně manipulace s protokolem o jednání v řízení vedeném pod sp. zn. 18 Cm 111/2000, bylo zjištěno, že nejméně v šesti případech došlo ze strany kárně obviněného k pozměňování písemného záznamu protokolu o jednání, když vyhlásil rozsudek v jiném znění, než v jakém byl uveden v písemném vyhotovení rozsudku doručeném účastníkům. Navrhovatel vycházel také z úředního záznamu soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Tomáše Zadražila, který převzal agendu incidenčních sporů po kárně obviněném a který oznámil místopředsedkyni krajského soudu JUDr. Ivetě Hendrychové, že ve věci sp. zn. 25 Cm 68/2008 upozornil žalobce Ing. P. S. na manipulaci s protokolem. Tento spis byl předložen k odvolání Vrchnímu soudu v Praze jako soudu odvolacímu, který zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně s odůvodněním, že je nepochybné, že došlo k manipulaci s písemným záznamem protokolu o jednání ve stadiu řízení před soudem prvního stupně. Navrhovatel pak u všech vytýkaných spisů vycházel z toho, že v nich je v jejich písemné-listinné podobě založen protokol o jednání s výrokem rozsudku, který se podstatně liší od výroku rozsudku, který je součástí elektronického záznamu protokolu o jednání založeného v programu ISVKS Krajského soudu v Ústí nad Labem. Podle navrhovatele se u kárně obviněného nepochybně jednalo o vědomé a opakované jednání, čímž se dopustil kárného provinění a navrhl, aby kárně obviněnému bylo uloženo kárné opatření – odvolání z funkce soudce podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění.

Kárně obviněný soudce se k návrhu několikrát vyjádřil. Kárná obvinění odmítl s tím, že nemají žádný reálný základ. Pro soudce je rozhodující soudní spis. Vytýkané spisy jsou naprosto v pořádku, účastníci v nich obdrželi písemná vyhotovení rozsudků, která jsou v souladu

s vyhlášenými rozsudky tak, jak jsou v protokolech o jednáních zaznamenány. Protokoly o jednání jsou podepsány soudcem a zapisovatelkou. Pokud správa soudu, kam patří zapisovatelka a vedoucí kanceláře, vydávala účastníkům řízení jakési dokumenty z databáze ISVKS (tedy ze soudní databáze) v době, kdy byl kárně obviněný na stáží, jedná se o hrubé porušení platných právních předpisů, neboť dle o. s. ř. mají účastníci právo pouze nahlížet do spisu a pořizovat si výpisky či fotokopie ze spisu. Soudní databáze ISVKS a ISKS aj. slouží pro vnitřní potřebu soudu. Není rozhodná pro zdokumentování věci, rozhodnými jsou listiny spisu. S programy ISVKS a ISKS jako soudce nikdy nepracoval a nepracuje, nemá k nim přístup, o takový přístup nežádal a ani s ním neumí pracovat. Nikdy také nežádal nikoho z 9 zapisovatelů, aby do programu cokoli zapisovali, měnili, nebo dělali jakékoliv zásahy. V uvedených šesti věcech se nikdo neodvolal, přičemž účastníci byli mnohdy zastoupeni advokáty. Výjimkou byla paní H., která podala odvolání pozdě a proti usnesení o odmítnutí odvolání se neodvolala.

Po podání návrhu na kárné řízení rozhodl ministr spravedlnosti dne 2. 8. 2010 pod č. j. 334/2010-OJ-SO/11, tak, že kárně obviněného JUDr. R. P., soudce Krajského soudu v Ústí nad Labem podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s kárným řízením vedeným na návrh předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 13 Kss 3/2010, dočasně zprostil do pravomocného skončení kárného řízení výkonu funkce soudce.

Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podal námitky kárně obviněný soudce, v nichž uvedl, že zásadně popírá, že by se v kárném návrhu popsané skutky staly. Naznačená pochybení nejsou jeho pochybeními, ale jsou to prokazatelné zmatky v počítačové databázi správy soudu.

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 24. 8. 2010 usnesením č. j. 13 Kss 3/2010 - 10 tak, že námitky kárně obviněného soudce JUDr. R. P. proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 2. 8. 2010, č. j. 334/2010-OJ-SO/11, o dočasném zproštění výkonu funkce soudce, zamítl. Kárný senát vycházel z toho, že návrhové vytyká kárně obviněnému závažné porušení zákona a tedy závažné porušení povinností soudce, a že v případě prokázání vytykaného skutku – vytykaných skutků by mohlo přicházet v úvahu uložení kárného opatření odvolání z funkce soudce. Zda k vytykanému skutku – vytykaným skutkům došlo a zda se kárně obviněný dopustil zaviněným porušením povinností soudce kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., bude předmětem dokazování v kárném řízení.

Oprávnění navrhovatele podat návrh na kárné řízení vyplývá z § 8 odst. 2 písm. f) zákona č. 7/2002 Sb., protože návrh podal předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem proti soudci uvedeného soudu. Návrh na zahájení řízení podal dne 20. 4. 2010, když v návrhu tvrdil, že skutečnosti rozhodné pro podání návrhu zjistil z prověrky agendy rozhodované kárně obviněným soudcem provedené v měsíci listopadu 2009 na základě informací zjištěných z odvolání a stížnosti žalobce Ing. S. v řízení vedeném pod sp. zn. 25 Cm 68/2008 a z jednání se správcem konkurzní podstaty L. D. ohledně manipulace s protokolem o jednání v řízení vedeném pod sp. zn. 18 Cm 111/2000.

Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem Spr 5493/2009 kárný senát zjistil, že přípisem ze dne 20. 10. 2009 se obrátil soudce uvedeného soudu JUDr. Tomáš Zadražil na místopředsedkyni uvedeného soudu JUDr. Ivetu Hendrychovou se sdělením, že ve věci Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 25 Cm 68/2008 (který původně projednával a vyřizoval kárně obviněný soudce a poté byl pro nepřítomnost kárně obviněného z důvodu stáže přidělen dne 25. 5. 2009 soudci JUDr. Tomáši Zadražilovi) byl dne 5. 2. 2009 vyhlášen rozsudek, přičemž insolvenční správce žalobce v té věci v písemném podání adresovaném soudu tvrdí,

že rozsudek, který mu byl doručen, je odlišný od vyhlášeného rozsudku a předložil o tom nepodepsaný výtisk protokolu o jednání z uvedeného dne, který mu byl poskytnut soudem. V databázi krajského soudu ISVKS, v rejstříku Cm JUDr. Zadražil ověřil, že je v ní ve věci 25 Cm 68/2008 založen jako událost poř. č. 19 předmětný protokol ve znění, jaké soudu předložil Ing. P. S. Dále kárný senát zjistil, že přípisem ze dne 21. 10. 2009 požádala místopředsedkyně krajského soudu JUDr. Iveta Hendrychová Ing. M. P. o přijetí opatření, kterým by bylo zabráněno případné manipulaci v programu ISVKS s událostí označenou č. 19. Z úředního záznamu ze dne 10. 11. 2009 pořízeného JUDr. Ivetou Hendrychovou, že předseda krajského soudu rozhodl provést prověrku veškerých spisů agendy Cm a incidenčních spisů (včetně věcí pravomocných) soudce JUDr. P. s tím, že prověrku provede místopředsedkyně krajského soudu JUDr. Iveta Hendrychová spolu s dozorcí úřednicí A. S. Zpráva o prověrci agendy soudce JUDr. R. P. je datována 20. 11. 2009 (Spr. 5493/2009) a je podepsaná JUDr. Ivetou Hendrychovou, místopředsedkyní krajského soudu. Ze zprávy vyplývá, že bylo prověřováno cca 300 spisů, přičemž v cca 25 % bylo zjištěno, že v databázi ISVKS není uloženo znění protokolu o jednání, při kterém byl vynesena rozsudek a tudíž v těchto spisech nebylo možno kontrolu v naznačeném směru provést. Ve zbývajících cca 220 spisech byly zjištěny obdobné, naprosto zásadní odlišnosti v dalších 4 spisech (vedle spisů 25 Cm 68/2008 a 18 Cm 111/2000, o nichž se zmiňovala v předchozí části zprávy), kdy se výroky v protokolu uloženém v databázi ISVKS lišily od protokolu ve spisech a od písemného vyhotovení rozsudku. Protože soudce JUDr. Tomáš Zadražil sdělil skutečnosti vyvolávající podezření na manipulaci s protokolem o jednání kárně obviněného soudce místopředsedkyní soudu přípisem ze dne 20. 10. 2009 a na základě tohoto oznámení a dalších skutečností nařídil návrhovateli - předseda krajského soudu prověrku spisů kárně obviněného, o níž zpráva byla vyhotovena dne 20. 11. 2009 a z ní zjistil skutečnosti rozhodné pro podání návrhu na kárné řízení, pak návrh na zahájení kárného řízení podaný dne 20. 4. 2010 byl podán ve lhůtě stanovené v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., tedy včas. Tvzení kárně obviněného, že návrhovateli věděl o skutečnostech tvrzených v návrhu na zahájení kárného řízení dřív ze stížnosti Ing. S. zaslané krajskému soudu, nebylo prokázáno, neboť z vyjádření návrhovatele, ze záznamu vedoucí kanceláře správy krajského soudu ze dne 9. 9. 2010 (č. l. 208 spisu) a z výpovědi svědka Ing. P. S. bylo prokázáno, že Ing. P. S. stížnost u krajského soudu nepodal, sám svědek potvrdil, že svá podání zasílal jen do procesního spisu sp. zn. 25 Cm 68/2008.

Návrhovateli kárně obviněnému v kárném návrhu vytýká pochybení v šesti spisech, incidenčních sporech, v nichž kárně obviněný rozhodoval jako jediný soudce (samosoudce) při jednání, jehož se vedle osob soudu (samosoudce a zapisovatelky) zúčastnili i účastníci, respektive zástupci účastníků. Podle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), jeho § 7 odst. 1 pro insolvenční řízení a pro incidenční spory se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení. Podle § 156 odst. 3 o. s. ř. jakmile soud vyhlásí rozsudek, je jím vázán. Podle § 215b Instrukce MS ze dne 3. 12. 2001, č. j. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, „Pro vedení spisů incidenčních sporů, není-li dále stanoveno jinak, platí obdobně ustanovení pro vedení insolvenčních spisů s tím, že spisy incidenčních sporů jsou prvotně vedeny v listinné podobě“.

Z úředního záznamu ze dne 13. 11. 2009 sepsaného s H. D., vedoucí kanceláře za přítomnosti předsedy krajského soudu a místopředsedkyně JUDr. Hendrychové vyplývá, že se H. D. vyjadřovala k práci kárně obviněného soudce a uvedla, že JUDr. P. po skončení věci v jednacím síni odnesl spis k sobě do kanceláře a jí ho dával až s napsaným rozhodnutím. Až poté spis včetně protokolu o jednání zažurnalizovala. Nikdy nezjistila, že by se ve spisu nacházel protokol, který by byl jako celek nebo zčásti přeškrtnut.

Z úředního záznamu ze dne 13. 11. 2009 sepsaného s V. V., zapisovatelkou, za přítomnosti předsedy krajského soudu a místopředsedkyně JUDr. Hendrychové vyplývá, že V. V. se vyjadřovala ke spisům 25 Cm 45/2008 a 25 Cm 55/2008 a uvedla, že je možné, že protokol uložený v programu souhlasí s protokolem, který podepsala v den jednání, nicméně ve spise se nachází protokol s odlišným výrokem, což se mohlo stát tak, že později mohla podepsat jiný protokol, avšak nepamatuje se na to. Protokol neukládá ihned po jednání, proto mohl být změněn, než byl vložen do programu.

Z úředního záznamu ze dne 13. 11. 2009 sepsaného s N. L., zapisovatelkou, za přítomnosti předsedy krajského soudu a místopředsedkyně JUDr. Hendrychové vyplývá, že N. L. se vyjadřovala k obsahu spisu 18 Cm 111/2000 tak, že si nedovede vysvětlit, že proč výrok rozsudku uvedený ve spisu je jiný než výrok uvedený v počítači. Popřela, že by sama výrok rozsudku změnila. Dále uvedla, že se někdy stávalo, že JUDr. P. přišel za ní s napsanou poslední stránkou protokolu s tím, že je třeba upravit protokol o jednání, což sám upravil a žádal ji, aby znovu podepsala protokol o jednání, což učinila.

Vzhledem ke všem skutečnostem uvedeným výše přistoupil kárný senát k dokazování o navrhovatelem tvrzeném pochybení kárně obviněného. Provedl důkaz nejen všemi vytykanými spisy, ale vyslechl i všechny osoby, které se zúčastnily jednání, při nichž byl vyhlášen rozsudek, neboť vyhlášeným rozsudkem je soud vázán.

Ke spisu 18 Cm 111/2000.

Ze spisu bylo zjištěno, že dne 14. 8. 2008 proběhlo jednání, jehož se vedle soudce JUDr. P. a zapisovatelky N. L. zúčastnili Mgr. A. P. (za žalobce N. T., SKP úpadce J. M.) a za žalovaného M. H., SKP úpadce KETNER.

Podle obsahu spisu byl uvedeného dne vyhlášen rozsudek tohoto znění:

„I. Nemovitosti č.p. 3218, část obce Severní Terasa na pozemku p.č. 176/193, pozemek p.č. 176/193, pozemek p.č. 176/240, pozemek p.č. 176/241, pozemek p.č. 176/332 vše zapsáno na LV 251 pro obec Ústí nad Labem, katastrální území Dobětice v katastru nemovitostí pro ústecký kraj, Katastrální úřad Ústí nad Labem ze soupisu konkurzní podstaty úpadce KETNER, spol. s r.o., IČ 49904954, Mírové nám. 39, Ústí nad Labem se vylučují.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

Protokol o jednání je podepsaný soudcem JUDr. P. a zapisovatelkou N. L.

Písemné vyhotovení rozsudku bylo doručeno M. H. dne 23. 9. 2008. Dne 24. 9. 2008 se M. H. dostavila ke krajskému soudu a nahlédla do spisu 18 Cm 111/2000 a pořídila si fotokopie č. l. 31, 32, 51, 52. Podle obsahu spisu jsou č.l. 31 a 32 výpisy z katastru nemovitostí, č. l. 51, 52 je protokol o jednání ze dne 14. 8. 2008. Dne 13. 10. 2008 podala na poštu M. H. odvolání, v němž, mimo jiné, v bodu II. posledním odstavci tvrdila, že výrok rozsudku v písemném vyhotovení není totožný s výrokem rozsudku, který byl vyhlášený při jednání před soudem prvního stupně dne 14. 8. 2008, kdy ve vyhlášeném rozsudku bylo uvedeno „v katastru nemovitostí pro ústecký kraj, Katastrální úřad Ústí nad Labem“, kdežto v písemném vyhotovení „v katastru nemovitostí vedený Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální úřad Ústí nad Labem“. Její odvolání krajský soud usnesením ze dne 7. 11. 2008, č. j. 18 Cm 111/2000 - 63 jako opožděné odmítl, M. H. se neodvolala.

V obsahu spisu je založena písemnost psaná rukou (kárně obviněný tvrdí, že jde o jeho přípravu na jednání a rozhodnutí ve věci 18 Cm 111/2000) ze dne 14. 8. 2008, označená 18 Cm 111/2000, dále název rozsudek a pak obsahuje znění rozsudku v podstatě ve stejném znění jak je uveden v protokolu o jednání založeném ve spisu.

Svědčce N. L. potvrdila, že zapisovala u jednání JUDr. P. zcela výjimečně několikrát (5x až 10x), podpis uvedený na protokolu ze dne 14. 8. 2008 potvrdila jako svůj vlastnoruční. Soudce JUDr. P. jí nadiktoval celý obsah protokolu, včetně výroku, výrok rozhodnutí pak přečetl buď z monitoru, nebo z vytištěného protokolu, protokol vytiskla po skončení jednání a také podepsala a teprve pak ho podepsal soudce. Protokoly o jednání po jednání ukládala na T a poté sama nebo vedoucí oddělení pod událost. V jednom případě za ní přišel kárně obviněný soudce a chtěl, aby znovu podepsala protokol o jednání, protože se v protokolu něco doplnilo nebo opravilo a svědkyně nový protokol o jednání znovu podepsala. Před rokem byla pozvaná k místopředsedkyni soudu JUDr. Hendrychové a měla vysvětlit rozdíl mezi obsahem spisu a tím, co bylo uloženo pod událostí a protože se jednalo o jedinou věc, kdy znovu podepisovala na žádost JUDr. P. protokol o jednání, je přesvědčená, že se jednalo konkrétně o tuto věc. Pokud u JUDr. Hendrychové (uvedla a podepsala dne 13. 11. 2009), že někdy se stávalo, že JUDr. P. přišel, že je potřeba upravit protokol o jednání a přišel s napsanou poslední stránkou protokolu, aby jej znovu podepsala, což učinila, pak před kárným senátem trvala na tom, že se tak stalo jen v jednom případě.

Svědčce M. H. potvrdila, že se zúčastnila jednání dne 14. 8. 2008 jako strana žalovaná – správkyně konkurzní podstaty, za žalobce byl přítomen Mgr. P. Při jednání byl vyhlášený rozsudek: „Žaloba, že nemovitosti, ... se vylučují, se zamítá.“ V písemném vyhotovení rozsudku bylo, že nemovitosti se z konkurzní podstaty vylučují. Od soudu odcházela s vědomím, že spor vyhrála, také se vzdala práva odvolání a tento svůj projev vůle podepsala. Mgr. P. se odvolání nevzdal. Stejnopis protokolu o jednání jí nebyl vydán u jednání. Svědkyně připustila, že pro chybějící protokol o jednání zašla na soud po obdržení rozsudku, dostala kopii protokolu, ale nestudovala ji. Odvolání podala opožděně, měla zdravotní problémy, ale připustila, že v odvolání neuvedla, že soud vyhlásil rozsudek jinak než je v písemném odůvodnění, protože netušila, jak celou situaci řešit. Jako odvolací důvody uvedla důvody věcné, protože nevěděla, jak by dokázala, že soud vynesl úplně jiný rozsudek. O věci mluvila i s Mgr. P., který jí potvrdil, že rozsudek byl vyhlášen tak, jak ona tvrdí. O situaci informovala svého nástupce dr. D. a ten pak jednal s krajským soudem a na jeho popud se ke krajskému soudu dostavila i ona.

O tom, že se svědkyně M. H. spolu s JUDr. L. D. dostavila dne 18. 11. 2009 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem a jednala s jeho místopředsedkyní JUDr. Hendrychovou svědčí úřední záznam z uvedeného dne pod Spr 5493/2009. V něm uváděla v podstatě ty skutečnosti, které uvedla jako svědkyně kárnému senátu.

Svědce Mgr. A. P. potvrdil, že byl u jednání ve věci dne 14. 8. 2008 jako zástupce – advokát žalobce správce konkurzní podstaty T. Na začátku jednání byla připuštěna změna žaloby, pak se prováděly důkazy a na konci jednání bylo vyhlášeno rozhodnutí, které začínalo „žaloba, již se žalobce domáhá...“, pak následoval výčet nemovitostí a výrok končil „se vylučují“. Poté z odůvodnění vyplynulo, že žaloba byla zamítnuta, a to proto, že to bylo tak i odůvodněno. Hmotněprávně to bylo odůvodněno tak, že to svědčilo závěru o zamítnutí žaloby na vyloučení nemovitostí, takže z jednacích síně odcházela se subjektivním pocitem, že jeho strana spor prohrála. Protokol o jednání mu po skončení jednání nebyl vydán, ačkoliv o něj požádal. Bylo mu řečeno, že mu bude zaslán s písemným vyhotovením rozsudku. Nepamatuje si, zda se vzdal odvolání. Není si vědom, že by podepisoval protokol o jednání. Na desky svého spisu si u jednání učinil

poznámku: „Žaloba se zamítá.“ Asi za měsíc byl doručen rozsudek, který zněl opačně. Od krajského soudu si vyžádal protokol o jednání a byl mu zaslán protokol v souladu s písemným zněním rozsudku. Zavolał poté paní H., aby ji upozornil jako neprávnicka na to, co se stalo. Nedovolal se jí a proto mluvil s její matkou. Žádné další kroky nepodnikal, protože jeho strana tedy vyhrála.

Ke spisu 25 Cm 68/2008.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 25 Cm 68/2008 bylo zjištěno, že dne 5. 2. 2009 proběhlo jednání, jehož se zúčastnili ze strany soudu soudce JUDr. R. P. a zapisovatelka M. B., a ze strany účastníků řízení P. H. za žalobce Fermont plus, s.r.o., a dr. J. B., správce úpadce SOMS, spol. s r.o. (žalovaný). V protokolu o jednání je uvedeno, že byl vyhlášen rozsudek tohoto znění:

„I. Z konkurzní podstaty úpadce SOMS, spol. s r.o., Duchcovská 150, 417 52 Hostomice, IČ 40229963, v konkurzu 45 K 45/2007 vedený Krajským soudem v Ústí nad Labem na majetek úpadce z konkurzní podstaty, poř. Číslo 020 – pásová pila 1 ks se vylučuje.

II. Žaloba, aby z konkurzní podstaty úpadce SOMS, spol. s r.o., Duchcovská 150, 417 52 Hostomice, IČ 40229963, v konkurzu 45 K 45/2007 vedený Krajským soudem v Ústí nad Labem na majetek úpadce se z konkurzní podstaty se vyloučil pořadové číslo 042 nůžky strojní NTA 3150/10A, jeden kus, pořadové číslo 043 ohraňovací lis LOOD 315 jeden kus, pořadové číslo kovotvářecí stroj KONSLAD COMPACT 45 jeden kus a pořadové číslo č. 021 vysokozdvizný vozík DESTA DVHM 3222 TM 1 ks, se zamítá.

III. Účastníci nemají vůči sobě nároku z nákladů řízení.“

Protokol je podepsaný soudcem JUDr. R. P. a zapisovatelkou M. B. V protokolu o jednání není uvedeno, že se účastníci vzdali odvolání proti rozsudku, protokol není účastníky podepsán. Rozsudek ze dne 5. 2. 2009, č. j. 25 Cm 68/2008 - 137 byl (2x) doručen dr. J. B. a Ing. P. S. Dne 23. 6. 2009 došla do spisu písemnost Ing. P. S. označená jako Návrh na pokračování řízení, Návrh na opravu rozsudku, Podmíněné odvolání proti rozsudku. V textu podání je, mimo jiné, uvedeno, že rozsudek, který podatel obdržel dne 25. 3. 2008 je nesrozumitelný ve výroku II., a ve výroku I. a II. je zcela odlišný od rozsudku vyhlášeného dne 5. 2. 2009. V dalším podání došlém krajskému soudu dne 9. 7. 2009 Ing. P. S. uvedl, že písemně vyhotovený protokol obsažený ve spisu podepsaný JUDr. R. P. a M. B. je zcela odlišný od vyhlášeného rozsudku a dále, že vyhlášený rozsudek je součástí protokolu z jednání dne 5. 2. 2009, který je obsažen v elektronické podobě u krajského soudu a je od skončení jednání blokován proti změnám. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 2. 2010, č. j. 15 Cmo 246/2009 - 190, byl rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 2. 2009, č. j. 25 Cm 68/2008 - 137 ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 20. 10. 2009 č. j. 25 Cm 68/2008 - 165 zrušen a věc vrácena uvedenému soudu k dalšímu řízení. Důvodem zrušení napadeného rozsudku bylo zjištění, že došlo k manipulaci s písemným záznamem protokolu o jednání před soudem prvního stupně ze dne 5. 2. 2009 ve stadiu řízení před soudem prvního stupně. Odvolací soud vycházel z toho, že v uvedené věci je v aplikaci ISVKS jako událost poř. č. 19 založen protokol o jednání ze dne 5. 2. 2009 ve znění, které soudu předložil odvolatel a vyhlášený rozsudek podle tohoto protokolu je zcela odlišný od uvedeného v písemném vyhotovení napadeného rozsudku.

Svědčce M. B. vypověděla, že s kárně obviněným soudcem pracovala od 22. 10. 2008 do 31. 3. 2010. Zapisovala u jednání do počítače to, co jí nadiktoval soudce, včetně výroku. Před vyhlášením rozsudku vytiskla protokol o jednání z počítače a po vyhlášení rozsudku vytištěný

protokol o jednání podepsala. Protokol o jednání po skončení konkrétního jednání, někdy po skončení všech jednání příslušného dne, někdy i následující den, elektronicky odeslala do ISVKS. Asi třikrát i vícekrát se stalo, že po vyhlášení rozsudku za ní přišel JUDr. P. a chtěl, aby znovu podepsala protokol o jednání, protože výrok rozsudku opravil. Nejistěovala v čem oprava spočívala a nový protokol o jednání podepsala. Svědkyni byl předestřen protokol o jednání ze dne 5. 2. 2009, potvrdila, že se jedná o její podpis, konkrétně na tuto věc se již nepamatovala a netvrdila, že by ji v této věci JUDr. P. požádal, aby znovu podepsala protokol o jednání a že byl výrok rozsudku vyhlášen jinak, než je uvedeno v protokolu o jednání založeném ve spisu.

Svědék P. H. vypověděl, že se zúčastnil jednání dne 5. 2. 2009 od začátku až po vyhlášení a odůvodnění rozhodnutí. Při jednání byl vyhlášen rozsudek, podle něhož vylučovací žalobu strana žalobce vyhrála, tedy že stroje byly přiznané firmě Fermont plus, ale písemný rozsudek byl úplně jiný, úplně obrácený. Na dotaz, zda byly vyloučené všechny stroje svědek připustil, že ne všechny, nebyl vyloučen vysokozdvíhový vozík a pásová pila. Následně pak tvrdil, že v došlém písemném rozsudku bylo vše obráceno o 100 %, co bylo přiznáno při vyhlášení rozsudku, bylo zamítnuto v písemném vyhotovení a co bylo zamítnuto při vyhlášení rozsudku bylo přiznáno v písemném rozsudku. Svědek tvrdil, že písemné vyhotovení rozsudku bylo doručeno firmě Fermont plus i jemu osobně a že po vyhlášení rozsudku se on i protistrana, to je dr. B., vzdali odvolání. Vzdání se odvolání nepodepisoval, stejnopis protokolu o jednání mu nebyl po skončení jednání vydán.

Svědék RSDr. J. B. potvrdil, že byl u jednání dne 5. 2. 2009, potvrdil i účast P. H. Byl při vyhlášení rozsudku a písemné vyhotovení rozsudku mu bylo také doručeno, neměl pocit, že by písemné vyhotovení rozsudku bylo jiné než rozsudek při jednání vyhlášený. Připustil však, že ho zajímal jen „vysokozdvih“, jiné věci ho nezajímaly a proto jim při vyhlášení rozsudku nevěnoval pozornost. Pokud jde o „vysokozdvih“, bylo rozhodnutí stejné při vyhlášení rozsudku i v písemném vyhotovení rozsudku. Svědek tvrdil, že se vzdal práva odvolání a že podepisoval protokol o jednání, že však stejnopis protokolu o jednání si nevzal.

Svědék Ing. P. S. vypověděl, že byl ustanoven insolvenčním správcem společnosti Fermont plus s r.o. až po vynesení rozsudku ze dne 5. 2. 2009. Jednání soudu dne 5. 2. 2009 nebyl přítomen. Proti rozsudku podal odvolání. P. H., který byl u jednání přítomen mu sdělil, že rozsudek byl vyhlášený tak, že strojní zařízení, které bylo zapsáno do konkurzní podstaty úpadce SOMS se vylučuje, vyjma vozíku Desta. Písemné vyhotovení rozsudku však znělo úplně jinak. P. H. mu také řekl, že se i s dr. B. vzdali odvolání. Svědek proto 2x nahlížel u Krajského soudu v Ústí nad Labem do spisu, avšak neorientoval se ve věci a proto požádal o kopii protokolu o jednání. Úřednice soudu, která mu spis k nahlédnutí předložila, vytiskla protokol o jednání z počítače, nekontrolovala jeho obsah s obsahem spisu a svědek doma zjistil, že obsah protokolu je úplně opačný než doručený rozsudek. Věc řešil jen podáním odvolání v procesním spisu, žádnou stížnost Krajskému soudu v Ústí nad Labem nepodával z tohoto důvodu, s předsedou krajského soudu ani s místopředsedkyní JUDr. Hendrychovou z tohoto důvodu nejednal. Pokud v písemnosti, která došla krajskému soudu dne 9. 7. 2009 uvedl, že písemně vyhotovený protokol obsažený ve spisu podepsaný JUDr. R. P. a M. B. je zcela odlišný od vyhlášeného rozsudku a dále, že vyhlášený rozsudek je součástí protokolu z jednání dne 5. 2. 2009, který je obsažen v elektronické podobě u krajského soudu a je od skončení jednání blokován proti změnám, pak tak učinil proto, že je mu to v souvislosti s jinou věcí řekl některý ze soudců.

Ke spisu 44 Cm 2/2008.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 44 Cm 2/2008 bylo zjištěno, že dne 22. 1. 2009 proběhlo jednání, jehož se zúčastnili ze strany soudu soudce JUDr. R. P. a

zapisovatelka M. B., a ze strany účastníků řízení za žalobce JUDr. M. C., advokátka. V protokolu o jednání je uvedeno, že byl vyhlášen rozsudek tohoto znění:

„ I. Určuje se, že vykonatelná pohledávka žalovaného věřitele, vzniklá z titulu „Příkazu k úhradě nákladů exekuce“ sp. zn. 033 EX4927/06-15 ze dne 5. 2. 2008, přihlášená do insolventního řízení KSUL 44 INS 41/2008 není po právu v rozsahu odpovídající částce 12.840,20 Kč a je po právu do výše 7.735 Kč.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

Rozsudek byl doručen účastníkům a nabyl právní moci.

Svědčce M. B. nepotvrdila, že by jí v této věci JUDr. P. požádal, aby znovu podepsala protokol o jednání, který sepsala, vytiskla a podepsala, a že by výrok rozhodnutí byl vyhlášen jinak, než je uvedeno v protokolu o jednání.

Svědčce JUDr. M. C., advokátka, si na průběh jednání nevzpomínala, měla však za to, že protistrana nebyla přítomna (což odpovídá obsahu spisu), stejnopis protokolu o jednání si nevzala. Je přesvědčená, že rozsudek byl u jednání vyhlášen ve stejném znění, jako v písemném vyhotovení rozsudku.

Ke spisu 25 Cm 52/2008.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 25 Cm 52/2008 bylo zjištěno, že dne 17. 2. 2009 proběhlo jednání, jehož se zúčastnili ze strany soudu soudce JUDr. R. P. a zapisovatelka M. B., a ze strany účastníků řízení za žalobce JUDr. Z. K. a za žalovaného JUDr. R. T. V protokolu o jednání je uvedeno, že byl vyhlášen rozsudek tohoto znění:

„I. Z konkurzní podstaty úpadce... se vylučují.

II. K části pozemku ... žaloba se zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

Rozsudek byl doručen účastníkům a nabyl právní moci.

Svědčce M. B. nepotvrdila, že by jí v této věci JUDr. P. požádal, aby znovu podepsala protokol o jednání, který sepsala, vytiskla a podepsala, a že by výrok rozhodnutí byl vyhlášen jinak, než je uvedeno v protokolu o jednání.

Svědci JUDr. Z. K. a JUDr. R. T. potvrdili, že písemné vyhotovení rozsudku bylo stejné jako vyhlášený rozsudek u jednání.

Ke spisu 25 Cm 55/2008.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 25 Cm 55/2008 bylo zjištěno, že dne 16. 10. 2008 proběhlo jednání, jehož se zúčastnili ze strany soudu soudce JUDr. R. P. a zapisovatelka V. V., a ze strany účastníků řízení za žalobce P. K., zástupce žalobce JUDr. P. R., advokát, a za žalovaného JUDr. P. Š. V protokolu o jednání je uvedeno, že byl vyhlášen rozsudek tohoto znění:

„I. Určuje se, že pohledávka žalobce ve výši 79.676 Kč v konkurzu 27 K 91/97 vedeným krajským soudem v Ústí nad Labem na majetek úpadce Potraviny Ústí nad Labem, IČ 000 20 923, Ústí nad Labem, Tovární 1378, je po právu se zařazením do II. třídy uspokojení bez práva na oddělené uspokojení.

II. Žaloba co do částky 372.971 Kč se zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

Protokol o jednání je podepsán soudcem a zapisovatelkou, písemné vyhotovení rozsudku obsahuje stejný výrok. Rozsudek byl doručen účastníkům a nabyl právní moci.

Svědci P. K., JUDr. P. R., JUDr. P. Š. potvrdili, že rozsudek ve věci u jednání vyhlášený a pak uvedený v písemném vyhotovení rozsudku byl stejný.

Ke spis 25 Cm 45/2008.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 25 Cm 45/2008 bylo zjištěno, že dne 15. 10. 2008 proběhlo jednání, jehož se zúčastnili ze strany soudu soudce JUDr. R. P. a zapisovatelka V. V., a ze strany účastníků řízení za žalobce Mgr. M. V. V protokolu o jednání je uvedeno, že byl vyhlášen rozsudek tohoto znění:

„I. Žaloba na určení, že žalovaný nemá za úpadcem pohledávku ve výši 143.417 Kč přihlášenou do konkurzního řízení 69 K 42/2007 vedený Krajským soudem v Ústí nad Labem vyplývající z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 33 Cm 504//98 - 40 ze dne 21. 8. 2001, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

V odstavci I. výroku psaného strojem jsou perem přeškrtnuta slova „Žaloba na“ a „se zamítá“ s parařou soudce.

Výrok v písemně vyhotoveném rozsudku je ve výroku trochu pozměněn, je v něm uvedeno „Určuje se, že žalovaný...“.

Rozsudek byl doručený účastníkům a nabyl právní moci.

Svědčyně V. V., zapisovatelka, potvrdila, že jde o její podpis na protokolu o jednání, úpravy v něm nedělala, ty dělal soudce JUDr. P.

Svědce Mgr. M. V. potvrdil, že ve věci obdržel písemné vyhotovení rozsudku se stejným výrokem, jak byl vyhlášen.

Kárný senát hodnotil všechny provedené důkazy a dospěl k těmto závěrům:

Tvrzení navrhovatele bylo prokázáno jen ve věci 18 Cm 111/2000, v níž účastníci řízení, a to jak na straně žalobce, tak na straně žalovaného, to je svědci M. H. a Mgr. P. shodně tvrdili, že rozhodnutí soudu při jednání dne 14. 8. 2008, výrok i jeho odůvodnění, bylo takové, že žaloba byla zamítnuta, takže od jednání odcházeli s tímto subjektivním přesvědčením. I když po doručení rozsudku s jiným výrokem svědkyně podala odvolání opožděně, což odůvodnila i svým tehdejší zdravotním stavem, a v odvolání sice naznačila, že výrok v písemném vyhotovení

rozsudku není zcela shodný s tím vyhlášeným, ale přímo netvrdila, že soud vyhlásil rozsudek zcela opačný, pak to svědkyně odůvodnila svou bezradností v tom, jak by dokázala svoje tvrzení, když ani stejnopis protokolu o jednání jí nebyl po skončení jednání vydán (a nebyl vydán ani svědkovi Mgr. P.). O tom, že doručený rozsudek ve výroku překvapil svědka Mgr. P. svědčí i to, že po jeho obdržení kontaktoval svědkyni H., aby ji upozornil na to, co se stalo. To, že výpovědi obou svědků nebyly úplně přesné, pokud jde o jednotlivá slova, která si vybavovali z průběhu jednání a vyhlášeného výroku rozsudku dne 14. 8. 2008, pak to lze přičíst i delší době uplynulé ode dne jednání, je však třeba vycházet z toho, že o obsahu rozsudku vyhlášeného dne 14. 8. 2008 vypovídali zcela shodně a přesvědčivě. Tvrzení obou svědků M. H. a Mgr. P. je nepřímo potvrzováno i svědkyní N. L., která zapisovala průběh jednání do protokolu do počítače, protokol vytiskla a podepsala. Následně ji JUDr. P. požádal, aby znovu podepsala nějaký protokol o jednání, protože jej doplnil nebo opravil, a svědkyně nový protokol podepsala. Svědkyně tvrdila, že to bylo v této konkrétní věci 18 Cm 111/2000, což vysvětlila tím, že ji JUDr. P. požádal jen jednou, aby znovu podepsala protokol o jednání, přičemž z více věcí, které u něj v jednacích sání zapisovala, byl při kontrole spisů zjištěn rozpor mezi výroky uvedenými v protokolu o jednání založeném ve spisu a výroky v protokolu o jednání založeném v elektronické podobě v ISKVS jen v jedné věci, takže muselo jít o tento konkrétní spis. Výpověď svědkyně hodnotí kárný senát jako logickou a přesvědčivou. Závěry vyplývající z výše provedených důkazů nemůže zvrátit v tomto spisu založená písemnost rukou psaná s datem 14. 8. 2008, o níž kárně obviněný tvrdil, že se jedná o jeho přípravu na jednání a připravený výrok rozsudku, který je shodný s tím vyhlášeným a založeným ve spisu, a tím chtěl dokázat, že vyhlášený rozsudek byl shodný s tím uvedeným v listinné podobě ve spisu a v písemném vyhotovení rozsudku. Kárný senát sice nezpochybuje, že mohlo jít o přípravu kárně obviněného, že si takto mohl formulovat – připravovat rozsudek, avšak tato listina nijak neprokazuje, že kárně obviněný soudce takto, jak je uvedeno na listině, rozsudek skutečně v jednacích sání za přítomnosti účastníků řízení vyhlásil. To, že činil úpravy i v nadiktovaném rozsudku do počítače po jeho vytištění, svědčí obsah spisu 25 Cm 45/2008 Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Ve věci 25 Cm 68/2008 nebylo tvrzení navrhovatele prokázáno. Svědek P. H. tvrdil, že dne 5. 2. 2009 byl vyhlášený rozsudek, podle něhož žalobce spor vyhrál, tedy všechny stroje byly přiznány firmě Fermont plus, později připustil, že nikoliv všechny stroje. Tvrdil, že písemný rozsudek byl doručen úplně jiného obsahu, než byl vyhlášený. Tyto údaje svědka však nepotvrdil další vyslechnutý svědek dr. B., který sice připustil, že ho zajímal jen stroj „vysokozdvih“ a ostatní věci ho nezajímaly. Pokud jde o „vysokozdvih“ byl vyhlášený rozsudek v jednacích sání shodný s písemným vyhotovením rozsudku. Po doručení písemného vyhotovení rozsudku celkově neměl pocit, že by byl jiného obsahu než ten vyhlášený u jednání. Svědek Ing. S. se jednání dne 5. 2. 2009 nezúčastnil, do sporu vstoupil až později a svá tvrzení o rozporu mezi rozsudkem vyhlášeným a rozsudkem-výrokem v písemném vyhotovení rozsudku opíral o sdělení P. H. a následně o výtisk protokolu o jednání ze dne 5. 2. 2009, který mu z počítače, aniž by zjistila obsah spisu, vydala úřednice Krajského soudu v Ústí nad Labem. Pokud odvolací soud - Vrchní soud v Praze zrušil rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 2. 2009 z důvodu, že bylo manipulováno s písemným záznamem protokolu o jednání, pak tak učinil na základě protokolu o jednání v elektronické podobě v aplikaci ISKVS, tedy nezkoumal, v jaké podobě byl rozsudek skutečně v jednacích sání vyhlášen.

V dalších vytykaných věcech 44 Cm 2/2008, 25 Cm 52/2008, 25 Cm 55/2008 a 25 Cm 45/2008 nebylo tvrzení navrhovatele rovněž prokázáno. Obsah těchto spisů nenaznačuje žádnou aktivitu účastníků řízení z důvodu rozporu výroku vyhlášeného a doručeného rozsudku, rozsudky v nich byly doručeny a nabyly právní moci. Vyslechnutí svědci v průběhu kárného řízení o okolnostech jednání v těchto věcech a vyhlášených rozsudků

v nich nepotvrdili údaje navrhovatele. Pokud ve věci 25 Cm 45/2008 kárně obviněný v protokolu o jednání – výroku rozsudku už po jeho vytištění z počítače v něm učinil určité (podstatné) změny, pak z toho nelze vyvodit závěr, že rozsudek byl vyhlášen jinak, než je uvedeno v písemném vyhotovení rozsudku, tedy tak jak byl z počítače vytištěn.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Není pochyb o tom, že změna výroku rozsudku od jeho vyhlášení při jednání tak, že jeho znění v písemném vyhotovení rozsudku není stejné a k jeho opravě nebo doplnění nedošlo zákonem stanoveným postupem, je porušením v daném případě § 156 odst. 3 o. s. ř., tedy povinností stanovené zákonem, schopným ohrozit v účastnících řízení a jiných osobách důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Obsah rozhodnutí ve věci samé totiž soud vysloví ve výroku rozsudku. Ve výroku rozsudku je vyjádřen výsledek celého řízení. Nezákonná manipulace s vyhlášeným rozsudkem je velmi závažným porušením povinností soudce. Tím, že kárně obviněný ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 18 Cm 111/2000 v době od vyhlášení rozsudku dne 14. 8. 2008 do předání písemného vyhotovení rozsudku kanceláři soudu dne 18. 9. 2008, pozměnil výrok rozsudku v protokole o jednání založeném ve spise a v písemném vyhotovení rozsudku tak, že se lišil od výroku vyhlášeného při jednání soudu dne 14.8.2008, zaviněně porušil povinnosti soudce, čímž ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a dopustil se kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za kárné provinění mu bylo uloženo podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., kárné opatření – snížení platu o 30 % (třicet) na dobu 12 (dvanácti) měsíců. Při ukládání kárného opatření kárný senát přihlížel k osobě kárně obviněného soudce a k závažnosti kárného provinění. Závažnosti kárného provinění je, podle názoru kárného senátu, přiměřeně uložené kárné opatření, to je snížení platu, jak výše uvedeno. Navrhovatel vytýkal kárně obviněnému pochybení v šesti spisech, přičemž pochybení bylo prokázáno v jednom z nich. Navrhovatel navrhl uložení kárného opatření – odvolání z funkce soudce podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Takové kárné opatření by však kárný senát považoval za nepřiměřeně tvrdé.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., senát vynese zprošťující rozhodnutí, dojde-li k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění nedopustil nebo mu je nelze prokázat nebo nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede, anebo tento skutek není kárným proviněním. Podle tohoto ustanovení postupoval kárný senát a vynesl zprošťující rozhodnutí v dalších vytýkaných věcech 25 Cm 68/2008, 44 Cm 2/2008, 25 Cm 52/2008, 25 Cm 55/2008 a 25 Cm 45/2008, protože tvrzení navrhovatele v nich nebylo prokázáno.

P o u č e n í: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu